

עפ"ג 41641-03-25 - שמעון פרץ נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עפ"ג 41641-03-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

המבקש: שמעון פרץ
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט
המחוזי מרכז-לוד מיום 3.2.2025 בת"פ
18844-11-20 שניתן על-ידי כבוד השופטת ד'
מרשק מרום
עו"ד מתן סדן
בשם המבקש: עו"ד שרון נהון, עו"ד בן עמי כהן
בשם המשיבה:

החלטה

בפני בקשה לעיכוב ביצוע של רכיב הקנס בגזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 3.2.2025 (ת"פ 18844-11-20, השופטת ד' מרשק מרום).

המבקש הורשע ביום 12.3.2024 בשורה של עבירות ובהן גניבה בידי עובד, מרמה והפרת אמונים בתאגיד, רישום כוזב במסמכי תאגיד ומרמה ערמה או תחבולה.

בית המשפט המחוזי גזר על המבקש עונשים של 14 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו וקנס בסך של 230,000 שקלים או ארבעה חודשי מאסר תמורתו. המועד האחרון לתשלום הקנס נקבע ליום 1.9.2025.

ביום 17.3.2025 בית משפט זה הורה, בהסכמת המדינה, על עיכוב ביצועו של עונש

המאסר בפועל שהוטל על המבקש בגזר הדין עד להכרעה בערעור שהוגש בעניינו (השופטת ג' כנפי-שטייניץ).

הבקשה שבפני נסבה על עיכוב ביצועו של החיוב בקנס שהוטל על המבקש ובה הוא טוען לקושי בתשלום הקנס.

מנגד, המדינה מתנגדת לעיכוב ביצוע החיוב בקנס מאחר שלשיטתה המבקש לא הראה כי אם בקשתו לא תתקבל, ייגרם לו נזק בלתי הפיך. כן נטען כי המבקש רשאי לפנות למרכז לגביית קנסות לצורך פריסת התשלומים או דחייתם.

אף מבלי להידרש לסיכויי הערעור, לא ראיתי לנכון להורות על עיכוב הביצוע המבוקש. כידוע, הכלל הוא כי למעט מקרים מיוחדים, אין מקום לעכב ביצוע חיוב בקנס שהוטל בגזר דין. זאת, מאחר שברגיל אין בתשלום הקנס כדי לגרום למבקש נזק בלתי הפיך (ראו: ע"פ 3745/17 אלבז נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (22.5.2017)). לא מצאתי כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות עיכוב ביצוע.

כפי שטענה המדינה, המבקש רשאי לפנות בעניין זה למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות (ראו למשל: ע"פ 4074/16 אלמקייס נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (15.6.2016)).

סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ו אב תשפ"ה (20 אוגוסט 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת